

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisje kwalifikacyjne przy prezydiach rad narodowych mogą zwolnić osoby fizyczne od obowiązku przedstawienia wymienionego w ust. 2 oświadczenia co do wysokości i rodzaju wkładu własnego w przypadkach, gdy:

1) według stwierdzenia właściwego organu administracji budowlanej stan techniczny budynku wymaga niezwłocznego remontu,

2) trudne warunki materialne osoby fizycznej uniemożliwiają wniesienie wkładu własnego.

4. Ulgi wymienione w ust. 3 nie dotyczą odbudowy domów nie użytkowanych, o których mowa w § 1 ust. 2.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński

380

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 sierpnia 1959 r.

w sprawie wyjątkowych zasad przeprowadzenia inwentaryzacji środków trwałych za rok 1959 w niektórych jednostkach gospodarki społecznej.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą jednostek gospodarki społecznej, zobowiązanych zgodnie z przepisami uchwały nr 12 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych (Monitor Polski Nr 6, poz. 24), zwanej dalej „uchwałą”, oraz przepisami wydanymi na podstawie tej uchwały — do przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych według stanu w dniu 31 grudnia 1959 r.

§ 2. 1. W jednostkach określonych w § 1 przeprowadzenie spisu z natury środków trwałych objętych powszechną inwentaryzacją według zasad określonych w § 3 ust. 1 uchwały zastępuje przeprowadzenie spisu z natury tych środków, którego należałoby dokonać za rok 1959 bądź za rok gospodarczy w trybie określonym przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-29, poz. 359, z 1956 r. Nr 38,

poz. 448 oraz z 1957 r. Nr 6, poz. 41, Nr 54, poz. 341 i Nr 73, poz. 443).

2. Ustalenie, wyjaśnienie i odpisanie różnic inwentaryzacyjnych powinno być przeprowadzone zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. wymienionego w ust. 1. Należy przy tym wykazać oddzielnie niedobory i nadwyżki, oddzielnie zaś te różnice inwentaryzacyjne, które wywołane zostały odmiennym zakresem przedmiotowym powszechnej inwentaryzacji bądź wynikają z innych przepisów uchwały.

§ 3. W razie gdyby spis środków trwałych dokonany został na zasadach uchwały w terminie uniemożliwiającym wykazanie jego wyników pod datą 31 grudnia 1959 r., dopuszczalne jest wykazanie w sprawozdaniu finansowym za rok 1959 środków trwałych według stanu ewidencyjnego na dzień 31 grudnia 1959 r. Różnice ujawnione w toku powszechnej inwentaryzacji należy w takim przypadku wprowadzić bieżąco do ksiąg roku 1960, w każdym jednak razie nie później niż do dnia 31 maja 1960 r.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

381

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 sierpnia 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 oraz z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648, z 1952 r.